

ADQUIRISCA
 07/08
 Resolli el regranxi i la casella corresponent

Mallorca es converteix en la meca mundial de l'escalada a la costa
 La pràctica de l'escalada lliure als penya-segats, de moda a l'illa, es denomina *psicobloc*. Un error implica una aparatosa caiguda al mar. ►► ESTIU 2 i 3

Tempestes i xàfecs
 FARÀ MÉS FRESCA
 TEMPERATURES A BANYOLES
 Màxima **+30** Mínima **+17**
 Estarà cobert i hi haurà pluges moderades en forma de xàfecs, i puntualment amb tempestes o calamarsa. L'ambient serà més fresc. ►► PÀGINA 16

'House' torna a la cadena Cuatro
 El canal de Sogecable retirarà *Channel fresh* per la baixa audiència. A-3 TV suspèn *El internado*, i Tele 5 passa als dimarts *Nadie es perfecto*. ►► TELEVISIÓ 53

Ferrari a 223 km/h
 Sis punts, tres mesos de suspensió de carnet i 520 euros de multa. És la condemna al conductor del cotxe, enxampat entre Madrid i Ocaña. ►► SOCIETAT 20

La sort
ONCE > 6 AGOST
 06.705
BONOLOTO > 6 AGOST
 02 - 06 - 22 - 30 - 31 - 34
 C: 36 R: 8
TRIO > 6 AGOST
 907
SUPER 10 > 17 JULIOL
 06 - 07 - 08 - 10 - 14 - 17
 27 - 29 - 37 - 43 - 46 - 47
 48 - 50 - 54 - 55 - 57 - 59
 67 - 68 D: 48
 ►► PÀGINA 29

el Periódico

www.elperiodico.cat ISSN 1578-746X
 Ediciones Primera Plana SA. Atenció al lector: tel. 902 100 575. Subscripcions: tel. 93 484 86 76 i 93 484 86 77. Club del lector: tel. 902 100 575. Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es pugui reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD. Any XXX. Número 10.235. D.L.: B 36.860-1978

L'entrevista

Teresa Forcades

Monja, metge i teòloga feminista

«Una persona cèlibe es pot enamorar»

MARC VILA

ALBERT GARRIDO

Aquesta dona s'explica amb un rigor somrient i pausat, que acompanya amb un lleu aleteig de les mans a l'altura del seu tocat de monja de la regla de sant Benet. Teresa Forcades (Barcelona, 1966) és doctora en Medicina per la Universitat de Barcelona, va estudiar Teologia a Harvard, va agafar els ordes al monestir de Sant Benet, a mitja ascensió de Montserrat, i ha escrit tres llibres: *Els crims de les grans companyies farmacèutiques*, *La Trinitat avui* i *La teologia feminista en la història*. Asseguda en una butaca d'una austeritat recitínia, s'estén en detalls d'una precisió mil·limètrica perquè creu que «resumir és perillós».

—¿Com es fa el salt d'una ciència empírica com la medicina a una disciplina com la teologia?

—Que de la medicina em digui «ciència empírica» és molt interessant i simptomàtic. Al segle XX, amb els antibiòtics, la medicina descobreix una capacitat científica que abans no tenia. Fins llavors, la medicina és una ciència de la paraula. El meu avi era metge i el que se li demanava era capacitat d'escoltar, del que avui en diem empatia, i de respondre a la demanda emocional del pacient. De manera que crec que hi ha un salt molt directe: el sofriment del malalt, que planteja moltes preguntes. És una experiència humana molt directa, de la qual em beneficia al fer teologia.

—En qualsevol cas, ¿la teologia no és una teràpia?

—No ho és, però consisteix a fer-se preguntes sobre el que en diem la realitat última. I aquestes preguntes, quan passes per una situació límit, acostumen a fer-se presents d'una forma gairebé inevitable.

—Resulta encara més difícil unir teologia i feminisme dins d'una Es-

glésia dirigida per homes.

—És una situació que no resulta fàcil, però no m'agradaria fer la impressió que hi ha una alternativa fàcil: viure en el context de l'Església. El que resulta més interessant dels estudis que faig en un sentit feminista és veure els paral·lelismes entre una societat que no és confessional, i tampoc oficialment masculista, i les dificultats perquè es doni una igualtat real. Per a mi, la pregunta més atractiva no és per què subsisteix la desigualtat en una institució conservadora per història com l'Església, sinó per què es manté en una estructura social sense impediments per aconseguir la igualtat.

—¿La teologia feminista es produeix per oposició a la masculista?

—És una teologia que neix de la contradicció. Es defineix com una teologia crítica, i això significa que hi ha alguna cosa que no quadra. Però no és una teologia paral·lela, encara que posa en relleu la contradicció entre el que es predica i el que succeeix a la pràctica.

—¿Com rep la jerarquia eclesial una monja que és teòloga i és feminista?

—Una experiència personal no la tinc, però, en termes generals, amb suspicàcia i una mica a la defensiva. Això és amb el que topen els grups de teòlogues feministes: existeix una certa incomoditat, que per altra banda és pròpia de qualsevol pensament que es digui crític.

—¿La jerarquia eclesial li ha cridat l'atenció alguna vegada?

—No.

—¿I on queda el celibat?

—A la regla de sant Benet, viure com a monja implica viure en comunitat, i això exclou el vincle exclusiu amb una persona amb qui tens un compromís directe. Aquesta opció comunitària és la que crec que dona valor a l'opció pel celibat.

—Això sona a renunciar a una experiència completa de la vida.

—Això seria així si el celibat suposés l'absència de la sexualitat. Però no hem de parlar d'amputació o repressió de la sexualitat, sinó d'experimentar-la en un context que no és el de la vida de parella. Cosa que significa que una persona cèlibe es pot enamorar. I això, ¿què suposa? El mateix que per a tothom: que es produeix una convulsió interior i que s'obren una sèrie de possibilitats per aprofundir en la subjectivitat personal. Aquesta relació pot ser humanament més interessant que la que es produeix en un context habitual.

—Admeto que estic sorprès.

—Pel fet de ser monja, m'he trobat que en la meua relació amb els homes, al no existir el joc habitual de la seducció, s'obren possibilitats d'interactuar fora dels rols habituals. Això a mi em resulta molt interessant.

—Si això que m'explica l'hi digués al Papa, ¿com reaccionaria?

—Home, per a mi va ser significatiu que fa 16 anys el Papa proposés a Ingrid Stampa, professora a Hamburg de viola de gamba amb la qual mantenia una bona relació, ser la seva ajudant quan va morir la seva germana, amb qui estava acostumada a viure. Ella tenia 39 anys i va acceptar. El Papa parla a la seva enciclica *Deu és amor* de la complementarietat home-dona, una dicotomia amb la qual no estic d'acord des d'una perspectiva feminista, però ell creu que les dones tenen una missió diferent per complir, un paper de suport a l'home. Ja ho veu. ■

Set x set

ROSA CULLELL

Tu, Naguib; jo, Bidu

La vam veure cinc vegades en una setmana. Al tercer dia, la meua àvia se sabia els diàlegs de memòria i vam decidir donar-nos una treva de bessones, de les de *Tú a Boston i yo a Califòrnia*. Els meus ídols adolescents, dues nord-americanes pèl-roges, descobreixen que són germanes en unes colònies plenes de rosses amb pigues. Allò era el paradís. Viuen en cabanyes, es banyaven en llacs cristal·lins i acampaven sota les estrelles. Ballaven amb nois. Després dels cinc visionats, jo estava preparada per suportar qualsevol broma de principiant, dormir al ras, encendre fogueres i fins i tot sobreviure als animals del bosc. Però vivíem a l'altra banda del món, a la galàxia interior. I a Castelldefels, als 60, no hi havia campaments.

La meua filla va veure la nova versió de la pel·lícula, en què les bessones porten cabells llisos i van amb Nike. Ara, la nena està en un camp. ¿Com no hi havia d'anar, amb la il·lusió que li feien les cabanyes? Si el que s'estila és donar la vota al món per aprendre anglès amb italians. Al final, farts de remenar el catalè, vam escollir un clàssic: Anglaterra. Doncs plou tot el dia, les espanyoles de la llibreta del costat no li dirigeixen la paraula, la polonesa és una *freaky* i el menjar, «un fàstic». Tots preocupadíssims. Pobreta. A punt de sortir al rescat i d'agafar el primer vol barat, vam rebre un e-mail.

Canvi d'habitació. Canvi d'activitats. Han arribat uns egipcis molt simpàtics que no saben pronunciar Berta. Ara és Bidu. Ells són Naguib i Jamel. També tenen un Alvaro, que és canari i explica acudits. Ha sortit el sol. Deixem que acampin a la nit, que sobreviuen a les bromes pesades. I als ossos.